

Nr 521

Av herr **Bengtsson** i Göteborg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 71, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I syfte att mildra verkningarna å villabeskattningen av den höjning av taxeringsvärdena som kan beräknas ske innevarande år föreslås i proposition nr 71, att procenttalet för schablontaxeringen av villafastigheter skall sänkas från 3 till 2,5. Därutöver föreslås, att ett avdrag på 200 kr. skall medges fysisk person, som blivit för året näst före taxeringsåret eller för taxeringsåret mantalsskriven å honom tillhörig villafastighet.

Det förefaller anmärkningsvärt att sistnämnda avdragsrätt inte skall få tillämpas i fråga om sportstugor. Redan det förhållandet att man tillämpar samma procenttal för den schablonmässiga beräkningen beträffande sportstugor som i fråga om egna hem — i motsats till vad fallet var före 1954 — trots att sportstugorna regelmässigt endast bebos en mindre del av året innebär enligt vår mening ett missgynnande av sportstugeägare. Vi kan inte finna skäl för ett ytterligare missgynnande av dessa kategorier. Såsom framgår av propositionen är skuldsättningen låg vad gäller sportstugor. Dessa representerar sålunda i allmänhet resultatet av ett rent personligt sparande, vilket snarare förtjänade att uppmuntras. Såvitt ett särskilt avdrag skall tillämpas, avsett att motverka den höjning av inkomstbeskattningen som följer av höjningen av taxeringsvärdena, bör detta alltså enligt vår mening gälla beträffande samtliga villafastigheter.

Ett lämpligare sätt att eliminera verkningarna av de höjda taxeringsvärdena förefaller oss emellertid vara att man ytterligare sänker procenttalet vid schablontaxeringen. En höjning av taxeringsvärdena för villafastigheter med en tredjedel — vilket synes vara vad man ungefär räknar med — skulle, om man vill åstadkomma exakt samma resultat som tidigare, motsvara ett procenttal av 2,25. Det kan då ligga nära till hands att fastställa ett procenttal av 2. Emellertid förhåller det sig så, att 1953 års beslut om en schablontaxering efter 3 % obestriddligen innebar en skärpning av villabeskattningen. Därtill kommer att — enligt vad vi erfarit — förslag väckts om att repartitionstalet för fastigheter skulle sättas till 1,5 % i stället för av Kungl. Maj:t förordad 2,5 %. Praktiska skäl talar för att procenttalet för villataxeringen inte sättas högre än repartitionstalet. Vi förordar därför, att procenttalet vid schablontaxeringen sättas till 1,5. Därvid förutsätter vi, att något s. k. sparavdrag inte skall förekomma.

Under åberopande av det anförda hemställer vi,
att riksdagen måtte antaga det i propositionen framlagda förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370) med den ändring dels att 25 § 3 mom. bibehåller sin nuvarande lydelse, dels 24 och 47 §§ samt anvisningarna till 47 § får följande lydelse.

24 §.

2 mom. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, skall såsom intäkt av fastigheten upptagas ett belopp motsvarande för helt år räknat en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Anvisningar till 47 §.

Till ledning — — — — följande exempel.

1. Har rörelseidkare, som använder av honom ägd fastighet i rörelsen, gjort sådan omläggning av räkenskapsår att beskattningsåret kommit att omfatta 9 månader, beräknas garantibeloppet till 9/12 av det belopp, som motsvarar en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde. Har beskattningsåret kommit att omfatta 15 månader, beräknas garantibeloppet till 15/12 av nyss angivet belopp.

2. Har i fall, då beskattningsår sammanfaller med kalenderår, fastighet bytt ägare den 1 september beskattningsåret, beräknas garantibeloppet för den tidigare ägaren till 8/12 och för den nye ägaren till 4/12 av det belopp, som motsvarar en och en halv procent av fastighetens taxeringsvärde.

3. Har en rörelseidkare gjort sådan omläggning av räkenskapsår att det beskattningsår, som ligger till grund för 1958 års taxering, omfattar tiden 1/7 1956—31/12 1957 samt har han för sin rörelse förvärvat en fastighet den 1 september 1956 och en annan fastighet den 1 april 1957, beräknas garantibeloppet vid nyssnämnda taxering för förstnämnda fastighet till 16/12 och för sistnämnda fastighet till 9/12 av vad som motsvarar en och en halv procent av respektive fastigheters taxeringsvärden.

Stockholm den 12 mars 1957

Bengt Bengtsson
i Göteborg

Carl Eric Hedin

Karin Wetterström

Ulla Lidman-Frostenson
